

พระนครศรี

ชื่อแหล่ง	พระนครศรี
ที่ตั้ง	ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
เส้นทางเข้าสู่แหล่ง	จากถนนเพชรเกษม แยกเข้าตัวเมืองเพชรบุรี เข้าถนนคิริรัตน์ฯ ทางขึ้นอยู่ทางขวา สภาพภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
สภาพภูมิศาสตร์	เขอลูกโถดกกลางที่ราบ
แหล่งน้ำ	แม่น้ำเพชรบุรี
ประวัติ	พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้สร้างขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2402 บนยอดเขาที่มีสามยอด ติดต่อกัน ในหมายรับสั่งของรัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2401 เรียกเขอลูกนี้ว่า เชາມຫາສນະ แต่ชาวบ้านเรียกว่า เชາມສນ ต่อมารัชกาลที่ 4 พระราชทานนามใหม่ว่า เชາມຫາສวรรค์ การสร้างพระนครศรีปراภูหลักฐานอยู่ในพระราชพงศาวดารรัชกาลที่ 4 ฉบับเจ้าพระยาทิพารวงศ์ (ขา บุนนาค) ว่า “เมื่อปีมะแม เอกคอก ที่เมืองเพชรบุรีนั้น โปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมให้เจ้าพระยาคิริรัตน์ฯ ที่สุมหะรากลาโหม พระเพชรพิไสยศรีสวัสดิ์ ปลัดเป็นนายงาน ทำวังขึ้นที่เชາມຫาສນและแห่ง 1 เชາມຫาສນนั้นเปลี่ยนชื่อว่า เชາມຫາສวรรค์ ที่เชາມຫาສวรรค์นั้นมี 3 ยอด ให้ชื่อพระนครศรี”

ผู้ที่มีความสำคัญในการก่อสร้างพระนครศรี คือ เจ้าพระยาคิริรัตน์ฯ (ช่วง บุนนาค) เป็นแม่กอง และพระยาเพชรพิไสยศรีสวัสดิ์ (หัวม บุนนาค) ปลัดเมืองเพชรบุรี เป็นนายงาน

การสร้างพระนครศรี ยังปรากฏหลักฐานในหนังสือโคลลิลิตามกุฎราชคุณานุสรณ์ พระนิพนธ์ในพระเจ้าบรมวงศ์เรอรมนราธิปประพันธ์พงศ์ ดังนี้

นิมิตมนเทียรบนยอด	สิงชัย
เมืองเพชรบุรีนาม	ก่อนอ้าง
เชາມຫาສນนัคร	คิริราชathanay
สามยอดสามเยื่องตรั้ง	ต่างกันๆ

และได้ทรงกล่าวถึงรายงานการก่อสร้างพระนครศรีอีกด้วยว่า

บรรกษัติริย์ตรัลลั่งเจ้า	พระยาทหาร เอกออย
คิริรัตน์ฯแม่กอง	โภ่นสร้าง
เพชรพิไสยอนุชาဏายการ	นวะกิจ เกรียงແຍ
พระปลัดเคลี้ยเมื่อด้าว	บริเตียนฯ

พระองค์เจ้ารวงศ์ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ ทรงเล่าถึงการสร้างพระนครศรีไว้ในพระนิพนธ์เรื่องเจ้าชีวิต ว่า “บันชาใกล้เมืองเพชรบุรี ทรงสร้างพระราชวังแบบยุโรปอย่างดงาม ดูจากยอดเขาเนี้ยะแลเห็นทะลедี”

การก่อสร้างพระนครศรีนั้นทรงโปรดเกล้าให้สร้างสิ่งก่อสร้างทั้งสามยอดเขา กล่าวคือ ยอดกลาง โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระเจดีย์ใหม่ทับองค์เดิม ซึ่งชำรุดมาก แล้วบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พระราชทานนามว่า พระธาตุจอมเพชร ยอดเขางานด้านทิศตะวันออก โปรดเกล้าฯ ให้สร้างวัดประจำพระราชวังบนพระนครศรี คือวัดพระแก้ว สร้างท่านองเดียวกับวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ซึ่งเป็นวัดประจำพระราชวังในกรุงเทพมหานคร และยอดเขางานด้านทิศตะวันตก ก่อสร้างพระราชวังใช้เป็นที่ประทับ ประกอบไปด้วยหมู่พระที่นั่งและอาคารต่างๆ ที่รัชกาลที่ 4 พระราชทานนามคล้องจองกัน นอกจากสิ่งก่อสร้างบนยอดเขากล่าว ในคราวเดียวกันนี้ได้โปรดฯ ให้สร้างถนนตั้งแต่เชิงเขาไปจนถึงท่าน้ำ พระราชทานนามว่าถนนราชวิถี โปรดฯ ให้สร้างสะพานข้ามลำน้ำเพชรบุรี และสร้างถนนจากเชิงเขามหาสวรรค์ไปถึงเขาหลวง ถนนตั้งแต่เชิงสะพานข้ามไปถึงเขางานได้อิฐ ถนนตัดระหว่างถนนราชวิถีกับถนนบันไดอิฐ จัดทำประปาสำหรับใช้บนพระนครศรี สำหรับเจ้านายและข้าราชการที่ตามเสด็จได้สร้างตึกที่พักขึ้นที่ริมแม่น้ำ 4 หลัง การก่อสร้างพระนครศรีแล้วเสร็จในปีพ.ศ.

2405 หลังจากนั้นรัชกาลที่ 4 ได้เสด็จมาประทับพักแรมอยู่ครั้งล่อนาน ๆ หล่ายครั้ง ปรากรถหลักฐานอยู่ในจดหมายเหตุหมอบรัดเลี่ยความว่า

“วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2403 ได้เสด็จเมืองเพชรบุรีเป็นครั้งที่สอง ในปีนี้เพื่อทอดพระเนตรการก่อสร้างพระนครคีรี

วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2403 หลังจากการพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา 56 พรรษาแล้ว เสด็จมาเมืองเพชรโดยเรือพระที่นั่ง จากพระราชหัตถเลขา ทรงมีไปถึงพระบาทสมเด็จพระปินเกล้าเจ้าอยู่หัว ลงวันที่ 23 ตุลาคมว่า พระองค์เสด็จถึงปากน้ำตำบลบ้านแหลมเวลา 3 โมงเช้า ถึงพระนครคีรีเวลาบ่าย 2 โมง ทรงทอดพระเนตรกรุ๊น ณ วัดพระพุทธไสยาสน์และวัดมหาสมณาราม

วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2404 ได้เสด็จมาประทับ ณ พระนครคีรี

ในปีเดียวกันนี้พระเจ้าแผ่นดินประเทศไทยได้ส่งราชทูตซึ่งคอล้อย เลนเบริต เข้ามาเจริญทางพระราชไม่ตรี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรุหหลวงวงศาริราษฎนิทัจเรือเจ้าเรือพายให้ทูตที่มาเที่ยวเมืองเพชรบุรีใช้เป็นจำนวนสองลำ มีผู้พายลำละ 20 คน ขณะนั้นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ พระองค์เจ้าคัคนาภิยุคลประทับอยู่ ณ พระนครคีรี เพื่อทรงแจ้งให้ทราบว่า ราชทูตปรัสเซียจะมาเที่ยวและพักผ่อนที่เมืองเพชรบุรี ขอให้จัดรถบริการให้ด้วย ส่วนขากลับโปรดให้จัดเรือพระที่นั่งเสพย์สหายไม่ตรีมาวัดที่เพชรบุรีเพื่อนำไปล่องเรือรับที่ลันตอน”

พระราชหัตถเลขาดังกล่าวลงวันอังคาร เดือน 3 แรม 4 ค่ำ ปีรากา จุลศักราช 1223 มีข้อความดังนี้
จดหมายมายังชายคัคนาภิยุคลของพ่อให้ทราบ

บัดนี้ ราชทูตเมืองปรัสเซียออกมานดูเมืองเพชรบุรี ถ้าเขามาถึงแล้วจะต้องรับจับมือให้เขายินดี แล้วชวนพาเข้าขึ้นไปเยี่ยวดูบุนพระนครคีรีแล้วจงพาเข้าไปดูในห้องนี้โดยสมควรเดินแต่จกราบเรียนเจ้าคุณคีรุสิริยวงศ์ให้ท่านบังคับให้ฝ่าที่แล้วว่าที่มหิดลเด็กชาไปภาวดแฝ้าเสียก่อนอย่าให้กรุหังรัง แล้วให้มีผู้รักษาอย่าให้เงียบเหงาไปแล pena เข้าไปเที่ยวตามทางบนเขาจนถึงพระเจดีย์ พระนอนก์ได้

อนึ่ง ถ้าเข้าจะไปเข้าห้อง เขากจะได้อธิบายและในเมือง ถ้ารอมมืออยู่ให้ก็จะเอารับเข้าไปได้”
นอกจากนั้นยังปรากฏข้อความในจดหมายเหตุหมอบรัดเลี่ยกล่าวต่อไปอีกว่า

“วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2405 เป็นวันที่เสด็จกลับกรุงเทพมหานคร การเสด็จเมืองเพชรบุรี ครั้งนี้ โปรดให้จัดพระราชพิธีเฉลิมพระชนมณฑีรับพระนครคีรีและทรงบรรจุพระธาตุบุนยอดพระเจดีย์บนเขามหาสารคดีด้วย

วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2406 เสด็จมาเมืองเพชรบุรีด้วยเรือกลไฟพระที่นั่ง และเสด็จกลับเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ ในเดือนเมษายน พ้นเอกสารไปได้สำเร็จของราชอิสริยภรณ์จากพระรัตนโกสินทร์ ซึ่งเรஜิอง ดอนเนอร์ เข้ามาทูลเกล้าถวายพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระปินเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดฯ ให้นำนายพันเอกเรโนบลมาเที่ยวเมืองเพชรบุรี โดยเรือเสพย์สหายไม่ตรี”

ในประชุมประกาศ รัชกาลที่ 4 มีข้อความกล่าวถึงการจัดให้มีการโสกัณฑ์พระองค์เจ้าพักตรพิมลภรณ์ และพระองค์เจ้ามัณยาภาร ที่พระนครคีรี เมืองเพชรบุรี

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีหลักฐานว่าได้เสด็จพระราชดำเนินมายังเพชรบุรีและพระนครคีรีหลายครั้ง ได้แก่

“วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2418 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินมาเมืองเพชรบุรีโดยเรือพระที่นั่งพร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการเป็นจำนวนมาก เสด็จถึงพลับพลาตำบลบางครอก บ้านใหม่ เสด็จขึ้นบนพลับพลา ตัวสักกับเจ้าเมืองและกรรมการทั้งหลาย แล้วเสด็จพระราชดำเนินด้วยรถพระที่นั่งสองล้อถึงพระนครคีรี ทอดพระเนตรพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโจรน์ พระที่นั่งปราโมทย์ มหาสารคดีและพระที่นั่งราชธรรมสก

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2418 เสด็จออกพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโจรน์ ผู้ว่าราชการเมืองกาญจนบุรี และเมืองเพชรบุรีเข้าฝ่า แล้วเสด็จประพาสเข้าบ้านได้อธิ

วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2418 เสด็จออกนพรัตน์นั่งเพชรภูมิไฟโกรจน์ มีข้าราชการเมืองเพชรบุรีเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาททูลเกล้าฯ ถวายสิ่งของ พระราชทานเสื้อผ้าลักหลาดอย่างดีแก่ข้าราชการที่มาเฝ้า ... เสด็จพระราชดำเนินลงมาจากพระนครคีรีณ ตรงเชิงเขา ตัวสักก์หม้อแม่คพาแลนด์ แล้วเสด็จพระราชดำเนินไปยังถ้ำเขาหลวง ทรงนมัสการพระพุทธรูป 4 องค์ที่มีพระนามรัชกาลที่ 1 – 4 แล้วเสด็จกลับ

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 เสด็จพระราชดำเนินไปยังวัดมหาสมณาราม เชิงพระนครคีรี

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2429 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จมาโดยเรือ พระที่นั่งถึงอ่าวบ้านแหลมประทับแรมบนเรือพระที่นั่ง

วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2429 เสด็จขึ้นบนแพลับพาบ้านใหม่ มีข้าราชการเมืองเพชรบุรีเฝ้ารับเสด็จ แล้วเสด็จพระราชดำเนินทรงม้าพระที่นั่งถึงพระนครคีรีที่คາลาหน้าเขามหาสวรรค์...

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2429 เสด็จออก ณ พระที่นั่งเพชรภูมิไฟโกรจน์ กรมหมื่นสมมตอมราพันธ์ทรงนำหมอดันลับ หมอกอมลัน และนายคุเบอร์รี่เข้าเฝ้า รับสั่งเรื่องการจัดตั้งโรงเรียนและโรงพยาบาล ณ เมืองเพชรบุรี พระราชทานเงินสมบททุนสร้างโรงพยาบาลจำนวน 30 ชั่ง

วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2429 เสด็จประพาสพระเจดีย์ยอดเขาเริมวัดมหาสมณาราม โปรดให้พระยาสุรินทรฤทธิ์ใช้ปฏิสังขรณ์แล้วเสด็จทางลัดลงมาถึงวัดมหาสมณารามทอคพระเนตรบริเวณวัด เสด็จเข้าไปในพระอุโบสถ พระสงฆ์ถวายขั้ยมคงคลาถะแล้วเสด็จไปตามถนนราชวิถีถึงท่าแม่น้ำเพชรบุรี แล้วเสด็จลงเรือ พระที่นั่งล่องไปตามลำแม่น้ำเพชรบุรีอ กอ อ่าวบ้านแหลมไปเข้าสามร้อยยอด

วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2452 เสด็จพระราชดำเนินไปวัดมหาสมณาราม...

วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2452 เสด็จพระราชดำเนินขึ้นบนพระนครคีรีโปรดฯ ให้พระสงฆ์ชั้นผู้ใหญ่บางวัดเข้าเฝ้า ...

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2452 เสด็จประพาสพระนครคีรีทอคพระเนตรการตกแต่งพระนครคีรีเพื่อรับแขกเมือง

วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2453 ดึกโยี้น อัลเบรคต์ ผู้สำเร็จราชการเมืองบรันวิก พร้อมด้วยเจ้าหนูวิลลิสชาเบต สโตลเบร็ก รอชาลาฯ พระชายาได้เสด็จประพาสเมืองเพชรบุรี พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดฯ ให้พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงดำรงราชานุภาพ (พระยศในขณะนั้น) คอยรับเสด็จ ณ พระนครคีรี คืนนี้มีการจุดดอกไม้เพลิงถวายทอคพระเนตร ... ท่านดึกเสด็จกลับกรุงเทพฯ โดยรถไฟ พระที่นั่ง ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2453

ในต้นรัชกาลสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการเสด็จพระราชดำเนินมาพระนครคีรีหลายครั้ง และในปลายรัชกาลได้ใช้เป็นที่รับแขกเมือง หลังจากนั้นพระนครคีรีก็ได้เสื่อมโกร姆ไปตามกาลเวลา จนเมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ 9) และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินขึ้นบนยอดเขาทอคพระเนตรเห็นความชำรุดทรุดโทรมของอาคาร จึงมีพระราชดำริให้บูรณะเมื่อปี พ.ศ. 2496 ในปี พ.ศ. 2524 ได้จัดทำโครงการบูรณะจัดเป็นโครงการอุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี ภายใต้พระที่นั่งองค์สำคัญ คือพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโกรจน์และพระที่นั่งปราโมทย์มหาศรรรย์ จัดเป็นพิพิธภัณฑ์จัดแสดงเครื่องราชบุปโภค ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เช่น โถะทรงพระอักษร โถะเสวย โถะพระสำอาง เก้าอี้พักผ่อนพระราชนิยม พระแท่นบรรทม นอกจากนี้ยังมีเครื่องโลหะสำริดและทองเหลือง ซึ่งสันนิษฐานว่า รัชกาลที่ 5 ทรงนำกลับมาเมื่อคราวเสด็จประพาสญี่ปุ่น ได้แก่ ตุ๊กตาประดับห้อง แจกัน เชิงเทียน ขาดใส่หมีก ที่วางปากกา และยังมีเครื่องกระเบื้อง ของจีน ญี่ปุ่น เครื่องกระเบื้องญี่ปุ่น พากชุดถ่ายชาม ชุดสรงพระพักตร์ ชุดพระสำอาง แจกัน เชิงเทียน สำหรับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครคีรีนี้ได้เปิดให้เข้าชมครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2428 และอุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรีได้เปิดเป็นทางการเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2532

สิ่งสำคัญ

สิ่งก่อสร้างบนพระราชคีรี มีทั้งสามยอดเขา มีดังนี้

ยอดกลาง เป็นที่ตั้งของพระธาตุจอมเพชร ที่รัชกาลที่ 4 ที่โปรดฯให้สร้างครอบทับเจดีย์เก่า โดยสร้างเป็นเจดีย์ทรงกลม สูงจากฐานถึงยอด 40 เมตร ฐานกว้าง 20 เมตร ภายในองค์เจดีย์ทำฐานกลวงเป็นห้องกลม มีเสาใหญ่รับน้ำหนักอยู่ตรงกลาง โดยรอบฐานมีช่องทางข้าไปยังห้องภายในได้ 4 ช่องทาง และจากห้องภายใน มีทางขึ้นไปบนฐานทักษิณ 4 ช่องทาง ถัดจากฐานทักษิณ เป็นชุดมาลัยสถา องค์ระหว่างทรงค่อนข้างเพรียว บลลังก์ทรงสี่เหลี่ยม ปล้องไนเป็นชุดมาลัยลูกแก้ว ปลียอด และเม็ดน้ำค้าง

ยอดตะวันออก เป็นที่ตั้งของวัดพระแก้วประกอบด้วยอุโบสถ เจดีย์ ศาลา และปรางค์ อุโบสถ เจดีย์และหอระฆัง ตั้งอยู่บันযอดเขา ที่สูงลดหล่นกัน เจดีย์ตั้งอยู่สูงสุดหลังอุโบสถ แต่อยู่ในแนวเดียวกัน หอระฆังตั้งอยู่ด้านหน้าอุโบสถ ในระดับที่ต่ำลงมาเล็กน้อย ส่วนศาลาและปรางค์ตั้งอยู่บันลานด้านล่างหน้าอุโบสถ

อุโบสถ เป็นอาคารทรงไทย ก่ออิฐถือปูน ขนาดเล็ก หลังคามุงกระเบื้องสี ช่อฟ้า ใบระกา ประดับกระจกสี หน้าบันปูนปั้นเป็นตรามหาพิชัยมงกุฎ ซึ่งเป็นตราประจำรัชกาลที่ 4 ผนังบุ้วัยหินอ่อน

พระสุทธเสถียร เป็นเจดีย์ทรงกลม ตั้งอยู่บันฐานสี่เหลี่ยมกว้าง องค์เจดีย์สูง 9 เมตร เป็นเจดีย์เนื้อหินสีเทาอมเขียว ในการทำเจดีย์องค์นี้ ได้ลอกหินประกอบเป็นองค์เจดีย์สำเร็จขึ้นที่เกาะสีชัง แล้วจึงถอดเป็นชิ้นนำมาประกอบเป็นองค์เจดีย์ขึ้นใหม่ ปัจจุบันส่วนยอดของเจดีย์ได้หักหายไป

หอระฆัง เป็นอาคารก่ออิฐ ถือปูน ทรงสี่เหลี่ยมยอดมุขขนาดเล็ก

ศาลาและพระปรางค์แดง ศาลาเป็นอาคารทรงโปร่งขนาดเล็ก 3 หลัง ก่ออิฐถือปูน หลังคามุงด้วยกระเบื้องดินเผา ปั้นปูนทับแนวราบทึบเป็นรูปกลม ทำให้ดูเป็นลอนลูกพุก ตัวศาลาตากแต่งด้วยช่องโค้งและพนักลูกกรงเตี้ย ๆ

ส่วนพระปรางค์เป็นปรางค์จตุรมุขทาสีแดงหั้งองค์ และข้างในปรางค์โปร่งตั้งแต่ฐานจนถึงยอด

หอจตุเทพบริพัทจันทร์ ตั้งอยู่ใกล้อุโบสถวัดพระแก้ว ลักษณะเป็นศาลาการเปรียญ มีเท่นอาสน์สองมือและธรรมสารก่ออิฐถือปูน เป็นสถานที่บำเพ็ญพระราชกุศลสืบพระธรรมเทคโนโลยีและฟังสวัสดิ์บริสุทธิ์ในวันพระธรรมสวนะ

ยอดเข้าด้านทิศตะวันตก เป็นที่ตั้งของพระราชวังที่ประทับ อันประกอบไปด้วยอาคารในเขตพระราชฐานชั้นใน

พระที่นั่งเพชรภูมิไฟโรมน์ เป็นพระที่นั่งองค์ใหญ่ที่สุดในหมู่พระที่นั่งบนพระราชคีรี เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน สูง 2 ชั้น ชั้นบนจัดแบ่งเป็นห้องต่าง ๆ ส่วนชั้นล่างเนื่องจากความลาดชันของพื้นที่บนเขา ทำให้มีเฉพาะส่วนของริมองค์พระนั่ง ทำเป็นชั้มคุกหารูปโค้ง ใช้เป็นที่พักของทหารรักษาการ หลังคาเป็นทรงปั้นหยา มุงด้วยกระเบื้องดินเผาแบบจีน และปั้นปูนทับแนวราบทึบเป็นรูปกลมแทนครอบกระเบื้อง ชายคาดไม้ยื่นเลยผนังโดยรอบ พระทวารและพระบัญชรเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีบัวนำตกบังเฉพาะตอนบนเหนือหน้าต่าง ไม่มีกันสาด บานพระทวารและบัญชรเป็นบานทึบ ตรงกลางเป็นลูกฟักไม้ พื้นภายในอาคารชั้นบนบางส่วนเป็นพื้นหินอ่อน บางส่วนเป็นไม้

เดิมในสมัยรัชกาลที่ 4 ใช้เป็นห้องพระโรงสำหรับออกขุนนาง ต่อมาในปลายสมัยรัชกาลที่ 5 ทรงโปรดเกล้าฯ ให้แก้ไขดัดแปลงเพื่อให้เป็นที่ประทับสำหรับพระราชนัดดาคันตุกะจากต่างประเทศ คือดุกโยวัน อัลเบรเก็ต ผู้สำเร็จราชการเมืองบรันช์วิก แห่งเยอรมนี และเจ้าหนูยอสิชาเบต สโตลเบร์ก รอซชาล่า พระชายาโดยได้จัดตกแต่งห้องต่าง ๆ บนพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโรมน์ใหม่ดังนี้

ห้องพระโรงด้านหน้า จัดเป็นห้องเสวยและห้องออกขุนนาง

ห้องพระโรงด้านหลัง จัดเป็นห้องบรรทม

มุขด้านทิศตะวันออก จัดเป็นห้องพระสำราญ

มุขด้านทิศตะวันตก จัดเป็นห้องสรงและห้องลงพระบังคน

พระที่นั่งปาราโนมไหศวรรย์ เป็นพระที่นั่ง 2 ขั้น ลักษณะคล้ายเก่งจีน สร้างติดต่อกับพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโกรจน์ ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของพระที่นั่งองค์นี้ เป็นแบบเดียวกับพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโกรจน์ ชั้นล่างของพระที่นั่งองค์นี้มีห้องโถง 2 ห้อง ชั้นบนมีห้องโถง ห้องบรรทม และห้องแต่งพระองค์

เชื่อกันมาว่า ห้องบรรทมของพระที่นั่งองค์นี้เป็นห้องบรรทมของพระราชนี แต่จาก ประชุม พงศาวดารภาคที่ 25 กล่าวว่า พระที่นั่งปาราโนมไหศวรรย์เป็นที่ประทับ

ในบริเวณที่ใกล้กับพระที่นั่งยังมีอาคารประกอบอีกได้แก่ โรงครัวหลวง ที่อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโกรจน์ เป็นอาคารชั้นเดียว ก่ออิฐถือปูน หลังคาโครงสร้างไม้มุงกระเบื้องดินเผา มีปล่องไฟ อีกหลังหนึ่งคือบ้านสุท เป็นอาคารชั้นเดียวโครงสร้างดียวกับโรงครัวหลวง

พระที่นั่งเวชยันต์วิเชียรปราสาท จากประชุมพงศาวดาร ภาคที่ 25 กล่าวถึงพระที่นั่ง เวชยันต์วิเชียรปราสาทไว้ว่า “พระที่นั่งเวชยันต์วิเชียรปราสาทเป็นปราสาทหลังน้อยยอดปราศ สร้างขึ้นโดย ทรงพระราชาดำริว่า พระราชวังใหญ่แต่โบราณ เช่น พระนารายณ์ราชนิเวศน์ที่เมืองพุธรีย์ อีกมีปราสาท จึงทรง สร้างเป็นสังฆบที่พระราชคุรี”

ลักษณะทางสถาปัตยกรรม เป็นปราสาททรงจตุമุขยอดปราศ ห้ายอด โดยมียอดปราศใหญ่ อยู่ต่ำลง แลยอดปราศเล็กที่มุขทั้งสี่ ส่วนยอดปราศและหน้าบันตกแต่งด้วยลายปูนปั้น ช่อฟ้าและ หางแหงสปูนปั้นรูปหัวนกเจ่า ตัวปราสาทตั้งอยู่บนฐานสูงซ้อนกันสามชั้น แต่ละชั้นมีลูกกรงแก้วโดยรอบ ที่ฐาน ชั้นเดียวกับตัวปราสาทมีหอคอยทำเป็นรูปโดมໂປ່ງ ทรงแปดเหลี่ยม หลังคาโค้งครึ่งวงกลม มุงด้วยกระจาด ภายในแขวนโคม ตั้งอยู่ทั้งสี่ทิศ

ภายในที่นั่งเวชยันต์วิเชียรปราสาท ประดิษฐานพระบรมรูปหล่อสำริดรัชกาลที่ 4 ในฉลอง พระองค์ที่มีพระราชาดำริขึ้นเป็นแบบใหม่ พระหัตถ์ขวาทรงถือพระแสงดาบ พระหัตถ์ซ้ายทรงถือสมุดหนังสือ

พระที่นั่งราชธรรมสภา อยู่ทางทิศตะวันออก ของพระที่นั่งเวชยันต์วิเชียรปราสาท ใช้เป็นที่ ประชุมสารຍາธรรม และพระราชนิสิฐเป็นพระที่นั่งชั้นเดียววากลัยเก่งจีน ประทูหน้าต่างทำเป็นวงศิ้ง ตกแต่งด้วยเสาปะลอมติดผนัง หัวเสาเป็นศิลปะกรีกแบบไอโวนิก หน้าหัวเสาตกแต่งด้วยปูนปั้นเป็นลายลูกโลก และดอกไม้ประดิษฐ์ ซึ่งเป็นแบบสมกันระหว่างศิลปะไทย จีน และตะวันตก

หอชัวลเวียงชัย ตั้งอยู่หน้าพระที่นั่งราชธรรมสภา พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้สร้างไว้โดยมีพระราชนิสิฐจะทรงส่องกล้องทอดพระเนตรดูงานตามตำราดราศาสตร์ ชาวบ้าน นิยมเรียกว่า กระโจมแก้ว หรือหอส่องกล้อง ลักษณะเป็นหอคอยรูปกลมคล้ายกระโจมไฟสูง 2 ชั้นซ้อนกัน ชั้นล่างตกแต่งด้วยเสากลมและช่องวงโค้ง มีบันไดเวียนภายในชั้นชั้นบน ซึ่งเป็นระเบียงโดยรอบ มีลูกกรงกระเบื้อง เคลือบสีเขียว มีช่องเปิดเป็นรูปโค้งครึ่งวงกลม หลังคาทำเป็นรูปโดม มุงด้วยกระจาด ภายในโดมห้อยโคมไฟ

หอพิมานเพชรเมศวร์ ตั้งอยู่บนยอดเขาลูกเล็ก ๆ ตรงหน้าพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโกรจน์ มี 3 หลัง หอตรงกลางมีขนาดใหญ่กว่าหอด้านข้าง ที่หอกลางมีแท่นประดิษฐานพระพุทธรูป ก่อวัณนว่าเป็นห้องทรงศิล ของรัชกาลที่ 4 หอทางขวาเป็นหอเทพารักษ์หรือศาลพระภูมิเจ้าที่ หอทางซ้ายเป็นที่ประโคมสังคีต

ทำหม้อสันถวารสถาน เป็นที่ประทับของเจ้านายฝ่ายใน เป็นอาคาร 2 ชั้น ก่ออิฐถือปูน หลังคาโครงสร้างไม้มุงกระเบื้องดินเผาแบบเบื้องตัว ห้องบรรทมเป็นห้องพื้นไม้ มีห้องรับแขก อยู่ต่ำลง สองข้างเป็นห้องนอน มีมุขหน้ายื่นออกไป นอกจากตัวทำหม้อแล้วยังมีกลุ่มอาคารอยู่ในบริเวณ เดียวกันอีก 7 หลัง เป็นอาคารชั้นเดียว ก่ออิฐถือปูน โรงสร้างหลังคาเป็นแบบเดียวกับตัวทำหม้อ

โรงมหรสพหรือโรงโขน อยู่ติดกับทำหม้อสันถวารสถาน มีเวทีเป็นรูปอัฒจันทร์ กว้าง 8 เมตร ยาว 27 เมตร ก่อกำแพงทึบเป็นฉากกั้นกลาง มีประตูสองข้างๆ กาง ส่วนหลังจากเป็นที่แต่งตัวของละคร โขน หน้าเวทีเป็นลานดิน

กลุ่มอาคารนารีประเวศ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโกรจน์ประกอบด้วย อาคารก่ออิฐถือปูนชั้นเดียว 2 หลัง มีลานเชื่อมตrongกลาง ตั้งอยู่ในกำแพงรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน

ทิมด้าบองครักษ์ ตั้งอยู่ที่หน้าพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโรจน์ เป็นที่ทำการของสมุหราชองครักษ์ และเป็นที่พักขององครักษ์เวร

โรงสูตรกรรม อัญจักราชที่แยกไปวัดพระแก้ว เป็นโรงครัวสำหรับทำอาหารเลี้ยงข้าราชการบริพาร คลาด้านหน้า เป็นที่ทำการของกรมพระดำริจหลวงและโขลนทวาร มหาดเล็ก และข้าราชการบริพาร ใช้เป็นที่พักในขณะออกตรวจตรา

คลาเสียนใจ เป็นที่สำหรับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่พักผ่อนก่อนและหลังเข้าเฝ้า

พระทวารและป้อมปราการ ภายในพระราชฐานมีพระทวารรวม 7 พระทวาร เป็นพระทวารรอบพระราชวัง 4 พระทวาร และพระทวารในพระราชมนเทียร 3 พระทวาร รัชกาลที่ 4 พระราชทานพระนามไว้คัลล้องของกัน

พระทวารรอบพระราชวัง คือ ประดุจชั้นกลาง ประกอบด้วย ประดุนารีประเวศ ประดุวิเศษราช กิจ ประดุราชาธิเบรบราบ ประดุอาสนุภาพเจริญ

พระทวารในพระราชมนเทียร คือประดุฝ่ายใน ประกอบด้วย ประดุคำเบินทางลวรรค ประดุจันทร์เจมจำรูญ ประดุสูรย์เจมจำรัส

ป้อมปราการ ตั้งอยู่บนไหล่เขาทั้งสี่ทิศ รัชกาลที่ 4 ทรงดำเนินมาทั่วราชธานี แต่เดิมเป็นชื่อป้อมทั้งสี่ โดยเติมสร้อยให้สัมผัศล้อลงกองกันดังนี้ ป้อมมาตรฐานป่องปก (ทิศตะวันออก) ป้อมวิรุพหกบริรักษ์ (ทิศใต้) ป้อมวิรุปักษ์ป่องกัน (ทิศตะวันตก) ป้อมเวสสุวรรณรักษษา (ทิศเหนือ) และป้อมวชราภิบาล อยู่หน้าทิมด้าบองครักษ์

อาคารในเขตพระราชฐานชั้นนอก

โรงม้ำและโรงรถ ใช้เป็นที่เก็บร่มม้าราชพาหนะ และที่เลี้ยงม้าสำหรับลากภัตและม้าสำหรับใช้ราชวัลภาคราช เป็นที่พักมหาดเล็ก ข้าราชการบริพาร และเป็นที่ทำการของกรมพระดำริจหลวง และราชวัลลภ

คลาลูกชุน เป็นที่ทำการของลูกชุน ณ ศาลาหลวง เพื่อพิจารณาคดีความต่าง ๆ

คลาทัศนาณักขัตฤกษ์ ตั้งอยู่ไหล่เขาทางด้านทิศตะวันออกตรงข้ามกับวัดมหาสมณาราม รรภิหาร

คลาด้านหลัง อยู่ทางขวาทางขึ้นพระราชวัง คือ สถาปัตยกรรมในเขตพระราชฐานชั้นนอกนี้ เช่น คลาลูกชุน ทิมด้าบ โรงรถ โรงม้ำ คลาด้าน ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นอาคารโปร่ง ๆ คล้ายคลา มีเฉลียงที่มีหลังคาคลุมด้านหน้า บางหลังมีด้านข้างด้วย ด้านหลังมักจะเป็นผนังก่ออิฐถือ มีช่องเปิดเป็นช่องรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแคบ ๆ ตอนบนมีบัวน้ำตกกันฝน เสารับหลังคลาส่วนใหญ่เป็นเสากลม หัวเสารูปคล้ายเสาดอริกของโรมัน เช่นที่คลาด้านหน้า บางแห่งทำเป็นรูปกลีบบัวใหญ่ ๆ เช่นที่คลาลูกชุน บางหลังมีแผ่นรูปโค้งครึ่งวงกลมรับหลังคาเฉลียงแทนเสา เช่น คลาลูกชุน ราชวัลภาคราช และโรงรถ เป็นต้น ส่วนรูปทรงของหลังคาของอาคารในเขตพระราชฐานชั้นนอก มีทรงหลังคาต่าง ๆ กัน มีทั้งหลังคาจั่วมีปีกกด้านหน้า หลังคาจั่วมีปีกกล้อม 3 ด้าน หลังคาจั่วมีปีกกล้อมโดยรอบ หลังคาอาคารทุกหลัง มุงด้วยกระเบื้องดินเผาแบบจีน

อาคารต่าง ๆ บางแห่งมีลานกว้างปูด้วยอิฐเป็นตัวเชื่อมระหว่างอาคาร บางแห่งใช้บันไดเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ระดับต่าง ๆ ของอาคารแต่ละหลัง การตกแต่งราบบันไดก็มีหลายรูปแบบ บางแห่งใช้ลูกกรง กระเบื้องเคลือบประดับเป็นพนักลูกกรง เช่น ที่ลานหน้าพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโรจน์ ทางขึ้นและลานรอบพระที่นั่งราชธรรมสภาก การใช้อิฐก่อสถาปัตย์เป็นแห่งขนาดใหญ่เชื่อมด้วยราวดีก็เป็นราบบันไดและพนักลูกกรงของลานพระที่นั่งเพชรภูมิไฟโรจน์ตอนล่าง

ทางขึ้นพระนครคือ เป็นถนนปูด้วยอิฐถือปูน มีได้ทำเป็นขันบันได เพื่อให้รถและม้าขึ้นลงได้ สะดวก เส้นทางระหว่างยอดเขาทั้งสามยอด ก็มีถนนปูอิฐเชื่อมโดยตลอดจากเรียนไปตามไหล่เขา และระหว่าง สิ่งก่อสร้างบางบริเวณ มีทางเดินปูอิฐเช่นเดียวกัน ด้านข้างถนนและทางเดินมีพื้นกลุกกรงก่ออิฐถือปูน พร้อม เสาหัวเม็ดทรงโประง เป็นที่ตามไฟอยู่เป็นระยะ ๆ นอกจากนี้สองข้างทางยังปลูกต้นไม้เรียงรายไปตลอด เส้นทาง

การกำหนดอายุสมัย

รัตนโกสินทร์

การประกาศขึ้นทะเบียน

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 52 ตอนที่ 78 วันที่ 8 มีนาคม 2478

การระหว่างแนวเขต

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 94 วันที่ 28กรกฎาคม 2535

พื้นที่ 188 ไร่ - งาน - ตารางวา

รูปแบบของแหล่งโบราณคดี พระราชวัง

วันเวลาที่ปฏิบัติงาน สำรวจ 22 สิงหาคม 2536 บันทึก 25 สิงหาคม 2539

ผู้ปฏิบัติงาน

นางสาวพยุ วงศ์น้อย

ที่มาของข้อมูล

สภาพัฒนธรรมแห่งชาติ.ความรู้เรื่องทุกจังหวัดทั่วพระราชอาณาจักร เล่ม 3

พระนครคีรี

อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี

สมุดเพชรบุรี 2525

ແນ່ງນ้อย ศักดิ์ศรี. มรดกสถาปัตยกรรมกรุงรัตนโกสินทร์ฯ เล่ม 1

ภาพประกอบ:

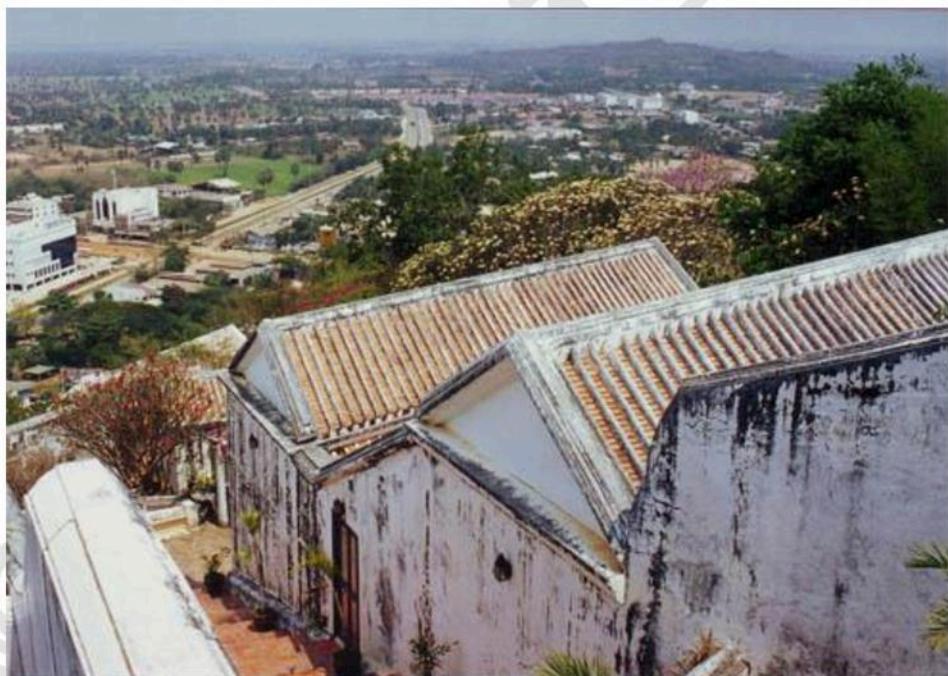
วัดพระแก้วน้อย ตั้งอยู่บนยอดเขาทางทิศตะวันออกของพระนครศรี

พระธาตุจอมเพชร ตั้งอยู่บนเขายอดกลางของพระนครศรี

พระที่นั่งราชธรรมสภา ด้านหลังคือ พระที่นั่งเวชยันต์วิเชียรปราสาท

กลุ่มอาคารนารีประเวศน์ เป็นอาคารที่พักของผ้ายใน

ราชวังค์ภาคร